

Bulletin 194

JAARGANG 22 / april
2003

Bestuur 2002 / 2003

President	Marnix Jansen Venneboer
Oud President	Han Meibergen
1 ^e Vice President	Henk Drost
2 ^e Vice President	Koos Kuiper
Secretaris	Henk Breuker
Pennigmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23, 7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056, mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697 E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas

Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

- 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
- 3^e woensdag 18.00 uur Taphap
- 5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

**Gasterije De Heereboer, Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam, telefoon 0314 – 651940, telefax 0314 – 652488.**

Bij verhindering **altijd** bij de secretaris afmelden: 0314–343056
Bij verhindering taphap **altijd** tussen 12.00 en 17.00 uur bij Gasterije
De Heereboer afmelden.

Voor 5^e woensdag opgave bij Gasterije De Heereboer
Tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat februari 2003

In de hectische wereld van vandaag is het soms lastig om goed te kunnen relativieren en om tot jezelf te komen. De oorlog in Irak staat centraal in de berichtgeving door radio, krant en TV. Er wordt veel gediscussieerd in familie- en vriendenkring over dit onderwerp met enorm veel impact voor de direct betrokkenen, maar ook daarbuiten. De sociale en economische consequenties zijn vooralsnog niet te overzien.

Een ding voor mij is helder: ik hoop dat de oorlog in Irak, maar ook in andere landen trouwens, spoedig tot het verleden zal behoren.

Aan de andere kant gaat het leven gewoon door. Dat geldt ook voor onze Lionsclub.

In het Bulletin van januari speelt de redactie in op de lay-out van ons clubblad en het toegezegde support in de vorm van versierselen en illustraties door ons Lionslid Bart-Jaap.

BJ is erin geslaagd rudimentaire/aansprekende plaatjes bij de redactionele teksten te voegen. Intrigerend daarbij is het steeds terugkerende mannetje zeulend met een kar. Ik verdenk Bart-Jaap ervan dat hijzelf deze personage voorstelt. Druk doende in en om zijn boerderij om hooi, gras en veevoeder te transporteren.

Hoe dan ook, ik hoop nog te horen of mijn veronderstelling juist is.

Een ander punt wat ik hier wil aankaarten is het aanleveren van kopij voor het Bulletin.

In het verleden mocht de redactie zich verheugen op een ingezonden tekst of een verhaal van een onzer leden. De praktijk is dat ons Bulletin merendeels en overigens op uitstekende wijze wordt gevuld door onze secretaris en door Theo Soontiëns. Chapeau Henk en Theo!

Graag nodig ik jullie uit een verhaal of een column in te sturen. Wie pakt de handschoen op?

De dames van Isala organiseren op 29 mei, Hemelvaartsdag, wederom een evenementendag. Hierbij is hulp nodig o.a. bij het opbouwen van de stands, assistentie verlenen op de dag zelf en het opruimen van de spullen.

Tijdens de Tap-Hap van 16 april zal hierover een toelichting worden gegeven door de Lions-ladies. Tevens zal dan worden gevraagd wie een bijdrage wil leveren aan dit evenement.

Graag reken ik op ieders Lions-medewerking!

Met vriendelijke groet,

Marnix Jansen Venneboer

Een tandartspraktijk: schoonmaakbedrijf en atelier tegelijk.

/Niet eerder voorgekomen of wel heel erg lang geleden, was het bijzonder dat Henk Kouwenberg op 5 maart de club bij hem thuis uitnodigde om zichzelf aan ons te presenteren. Hoewel presenteren ...? Daar kwam niet zoveel van terecht, want veel verder dan het tonen van twee familiefoto's kwam het niet, zodat het enige wat wij over hemzelf te horen kregen was dat zijn grootvader met zijn zonen ooit in het Vondelpark poseerden en dat hij inmiddels de vader is van drie dochters waarvan hij met enige trots een foto liet zien. Omdat hij zelf ook wel doorhad dat dat alles wel een beetje weinig was deelde hij mee dat hij uit de Zaanstreek afkomstig is, maar daar moesten wij het dan ook echt wel mee doen.

Dat werd evenwel uitgebreid goed gemaakt door zijn verhaal over de uitoefening van zijn beroep als tandarts. Tandheelkunde is vooral het bestrijden van de grootste Nederlandse volkziekte cariës, waar 90 % van de bevolking last van heeft, en het oplossen van tandvleesproblemen waar iedereen mee te maken krijgt. Wie kent niet het machteloze gevoel als je overgeleverd aan de tandarts in zijn stoel ligt, wie heeft de pijn niet gevoeld die een behandeling met

zich mee kan brengen en die later nog verhevigd wordt als de rekening op de deurmat valt.

/Toch begint het allemaal zo mooi bij onze geboorte: wij komen met een steriele mond ter wereld. En ook al vinden bacteriën al spoedig hun plaats, zolang er spraken is van een evenwicht, is er niet veel aan de hand. Problemen komen wanneer zoet wordt omgezet in zuren. Henk aarzelt dan ook niet om vast te stellen dat snoepende ouders een slecht rolmodel zijn voor hun nageslacht. Een eenmaal ontstaan gaatje hoeft geen probleem te zijn als er daarbij spraken is van een bacterieel evenwichtsherstel. Gebeurt dat niet dan ontstaat er "een grot in de tand", met grote kans op een infectie, gevolgd door een irritatie in de zenuw door een omkeerbare ontsteking.

En dan is de tandarts de aangewezen figuur om tot reparatie over te gaan. Niet zonder enige zelfspot merkt Henk op dat het tandartsbedrijf vaak niet veel meer is dan een schoonmaakbedrijf. En als de toxines eenmaal de zenuw aantasten kan dat er toe leiden dat de ontsteking niet meer omkeerbaar is, hetgeen uiterst pijnlijk kan zijn. Ter geruststelling: 90% van de zenuwbehandelingen wordt (na verdoving) pijnloos verricht. (In een terzijde merkt hij op dat weekenddiensten de momenten zijn van goed scoren: je ziet de bloopers van collega's en als er niet veel meer te

verhapstukken is kan je nog altijd doorverwijzen naar de eigen tandarts op de maandagochtend.)

De professionele "hobby" is voor Henk de wortelkanaalbehandeling. Veel schoonmaken en repareren. Dat het toch niet zo eenvoudig is blijkt wanneer Henk de bijkomende factoren noemt die een rol spelen bij een succesvolle behandeling. Hoe gezond is iemand, is de behandeling hanteerbaar (een hoge bloeddruk kan bijvoorbeeld gevaar opleveren), is er spraken van hartklachten enz. Een langdurige Cemsto-ervaring maakt je dus zeker geen goede tandarts.

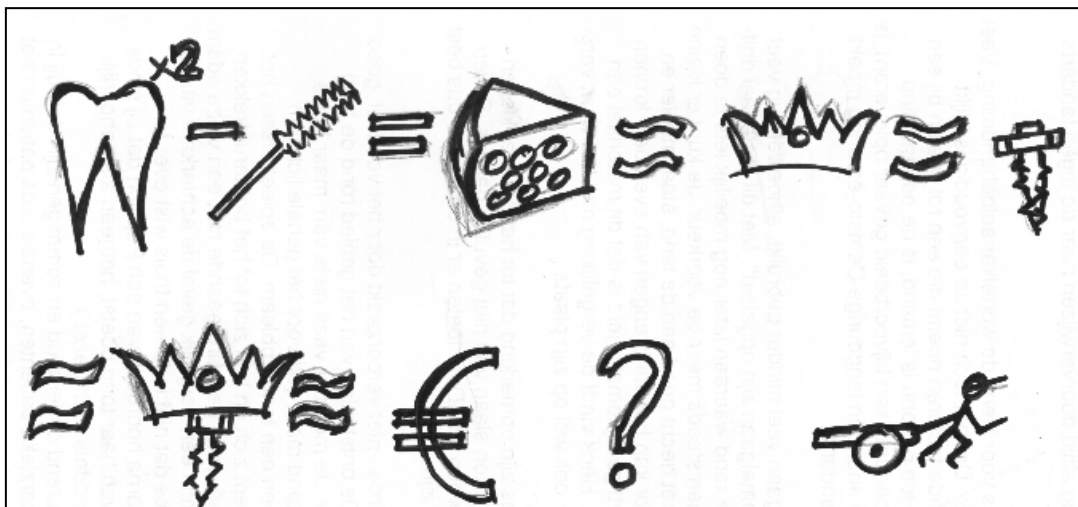
Tegenwoordig wordt amalgaam veel minder gebruikt, alhoewel nog veel (oudere) tandartsen nog "amalgaam zijn opgeleid". Met dit materiaal drijf je als het ware een wig in de tand waaraan later nog moeilijk iets te doen is. Witte vulmaterialen krijgen steeds meer de voorkeur. Je kunt er kleine gaatjes goed mee vullen, het hecht goed aan de tand, staat mooier en het is veel sterker. Daardoor kan het aanbrengen van eventuele kronen worden uitgesteld. Een prettige bijkomstigheid is dat dit materiaal een zekere vaardigheid vereist. Henk vindt de vergelijking met het werk van een etser in zijn atelier dan ook wel op zijn plaats.

Niet echt geruststellend was zijn opmerking dat tot het 35^e jaar kiezen verloren gaan door het toe laten slaan van niet gevulde gaatjes. Boven die leeftijd "vallen zij er gewoon uit". Dat moeten er in onze club dus best wel een grote hoeveelheid zijn ...

Tandvleesontstekingen worden niet veroorzaakt door het voedsel: goed schoonmaken is de crux. De ontsteking van het gebied rond de tand noemt Henk een ware killer. Je merkt er vaak niets van, maar het is slecht, niet alleen voor de tand maar ook voor het gehele lichaam. Parodontitis is dus niet alleen een tandprobleem. De spleet tussen het tandvlees en de tand verdiept zich en kan zich tot het bot terugtrekken. Het gevolg is een losse tand, vaak gepaard gaande met een vieze adem. Henk adviseert dan ook om in een dergelijk geval de achterkant van de tong te poetsen. (Een advies dat niet iedereen thuis wist over te brengen, want niet lang daarna hoorde ik van een Papillon dat zij sinds deze avond de onderkant van haar tong poetst, hetgeen als behoorlijk pijnlijk werd ervaren. Is inmiddels rechtgezet.) Het tandvlees vergt voortdurend onderhoud en sommigen zijn daarbij in het nadeel. Zo gaat bij suikerzieke patiënten, evenals aids patiënten het tandvlees in rook op. Maar ook rokers krijgen er van langs: "roken zorgt voor rookvlees in de mond". Stoppen dus, want daardoor krijgt het tandvlees de gelegenheid om te herstellen en kan een betere

wondgenezing plaatsvinden. (De kaakchirurg die ik op de dag dat ik dit schrijf moest bezoeken om mij van een abces te verlossen heeft daar gelukkig niets over gezegd.)

Over implantaten deelt Henk mee dat dat een langdurige aangelegenheid is. Voorbereiding en uitvoering kunnen jaren duren. Het kan een goed middel zijn, mits er spraken is van een gezonde mond. Kostbaar is het wel. Kost een kroon € 450, een kroon op een implantaat is al drie keer zo duur en een prothese op implantaten komt al gauw uit op € 3500.

/

Na deze inleiding neemt Henk ons mee naar zijn prachtige praktijk die hij samen met tandarts/echtgenote Wilma runt. Zij worden daarbij geassisteerd door een balie-medewerkster, drie preventieassistenten en een mondhygiëniste. De praktijk heeft schitterende behandelkamers (al ben ik toch blij dat mijn eigen tandarts geen open verbindingen heeft) en het geheel oogt uiterst professioneel en modern. Niet voor niets zijn Henk en Wilma al in 1990 begonnen met automatiseren.

Op een vraag naar de schooltandverzorging antwoordt Henk met te zeggen dat die is opgericht om zich eigenlijk overbodig te maken. Kwam het vroeger vaak voor dat er nauwelijks nog complete gebitten waren op al jonge leeftijd, omdat bijvoorbeeld tandartsbezoek niet echt gewoon was, tegenwoordig is er een nieuwe generatie ouders, die mede dank zij het "tell-show-do" uitgangspunt het goede voorbeeld geeft waardoor de schooltandarts overbodig is geworden. Waarbij opgemerkt dat in grote steden het tandartsbezoek probleem zich nog wel voordoet, bijvoorbeeld als gevolg van taalverschillen.

Op de vraag van een kennelijk enigszins sadistisch ingestelde Lion of "etters" extra pijn gedaan wordt, antwoordt Henk met een resoluut: nee!

Het is de taak van de tandarts om de behandelingen zo comfortabel mogelijk te doen zijn. Daarom is het ook van belang om na te gaan waarom mensen stug doen of bang zijn. In hun praktijk is het Wilma die zich met de zogenaamde angstbehandelingen bezig houdt.

/

Tot slot krijgen wij collectief tandpoetsles. Natuurlijk wisten wij allemaal dat twee minuten poetsen nodig is. Veel minder bekend was dat je daarna niet moet spoelen met water: zo spoel je de fluoride juist weg. Naspoelen mag wel, maar dan met een mondspoeling met fluoride. Ook goed is om zo groot mogelijke borsteltjes te gebruiken om de overbodige vuilnisresten weg te werken. En flossen kan wellicht de indruk wekken dat het gebit goed verzorgd wordt, maar het heeft geen enkele zin. Na de rondleiding worden wij voorzien van de nodige drankjes en hapjes en konden wij nog een korte wijle onder elkaar zijn. Hetgeen mij de gelegenheid gaf nog even naar de woonkamer terug te gaan om de boekenkast te bekijken. Goed gevuld, heel divers en dus blijkgevend van een veelzijdige interesse. Heb ik toch nog iets extra's geleerd over Henk en Wilma.

HB.

Ontlezing

Het is bij ons gezin een jarenoude traditie dat ik er voor zorg dat onze dochters het boekenweekgeschenk krijgen, ook al zijn zij al lang financieel zelfstandig. En dat beperkt zich niet tot deze speciale week, want er zijn inmiddels al heel wat boeken uit pappie's portemonnaie betaald. Stimuleren van lezen blijft een altoos durende opvoedingstaak. Wellicht een compensatiedrang voor de afkomst uit een vrijwel leesarm gezin.

Dus dien ik drie keer in deze week naar de plaatselijke boekhandel R&B te gaan, want de trutterigheid van deze gaat zo ver dat ook al koop je voor 100 euro's boeken, je slechts één geschenkexemplaar krijgt, ook al ben je een zeer vaste klant. Een al 20 jaar durende ergernis dus.

Dit jaar was het boekenweekthema "Leven en dood in de letteren". Er was zelfs een speciaal magazine uitgegeven met daarin vermeld de titels van honderden boeken die over de dood gaan. Nooit geweten dat daar zoveel literatuur over bestaat. Je kunt een heel mensenleven vullen met lezen over de dood. Maar een boek als "Wat te doen als je dood bent" spreekt mij niet zo aan, omdat ik dat later zelf wel zie, en "Reizen naar het hiernamaals" stel ik ook nog maar even uit, zeker nu wij onlangs onze eerstvolgende aardse vakantie hebben besproken.

Het boekenweekgeschenk "Gala" is wat vrolijker. Er is wel iemand doodgegaan, maar verder gaat het verhaal vooral over levenden die op geheel moderne wijze niet alleen van alles met elkaar doen en meer nog elkaar aandoen. Geen wonder dat vooral bij jeugdige lezers dit boekje in trek was. Maar wie wat meer van Giphart heeft gelezen zal wel begrijpen waar die interesse vandaan komt. Wij moesten het vroeger doen met Cremer en Wolkers, maar die zijn inmiddels behoorlijk gedateerd.

Na afloop van de boekenweek bleek dat er 5% minder boeken zijn verkocht, ondanks de jeugdige belangstelling. Het is al langer bekend dat er steeds minder gelezen wordt. Het zou aardig zijn om na te gaan waardoor dat komt. Geen tijd, teveel andere dingen aan het hoofd, te veel onrust in de kop om eens lekker weg te zakken in een mooi boek, geen leescultuur meer die gestimuleerd wordt in het voortgezet onderwijs?

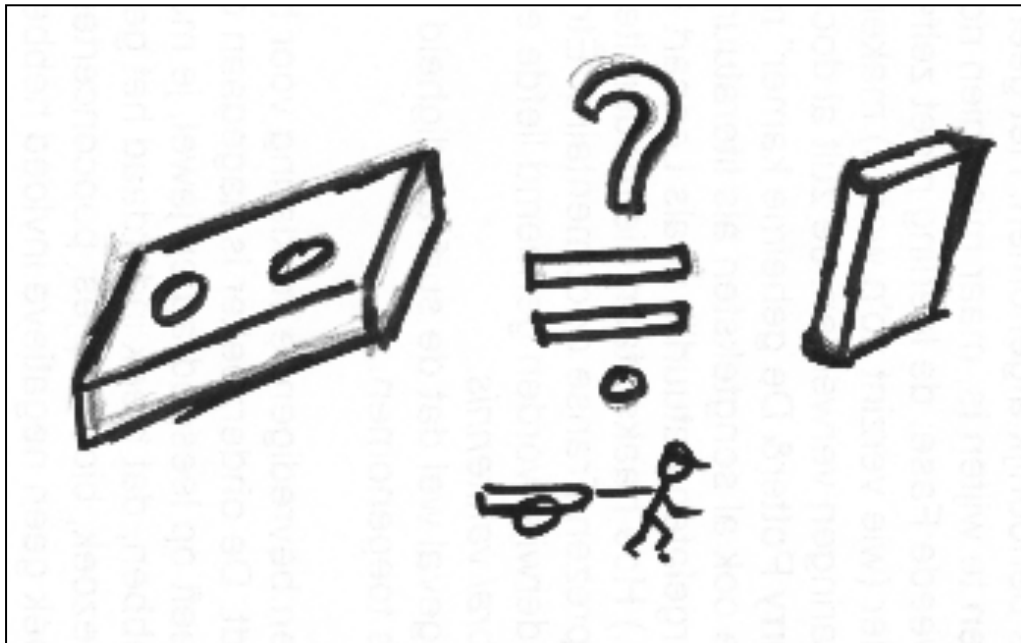
Het toeval wil dat op 7 maart iemand promoveerde op het onderwerp "De invloed van het literatuuronderwijs op het lezen van boeken." Volgens de kersverse Doctor werkt een cultuurgericht aanpak van het literatuuronderwijs contraproductief. Je gaat er later minder door lezen. Deze aanpak wil de leerling in aanraking brengen met de "betere" literatuur. En daarom wordt er veel aandacht besteed aan literatuurgeschiedenis. De leerling wordt als het ware uitgenodigd om te klimmen naar het niveau en de smaak van de leraar. Daar tegenover staat de leerling gerichte aanpak, waarin de nadruk ligt op " het ontwikkelen van een eigen smaak, het kritisch benaderen van teksten en het ontwikkelen van leesplezier". De leraar is bereid af te dalen naar de smaak van de leerling. Je boft als je zo'n leraar treft, want door zijn aanpak ga je later meer lezen ...

Bovendien constateerde de promovendus dat er een "overduidelijke" correlatie bestaat tussen de lengte van de verplichte boekenlijst en het latere leesgedrag: hoe omvangrijker de boekenlijst, hoe minder er later werd gelezen.

Ik ben zo vrij hier helemaal niets van te geloven. Gelukkig ben ik nog in de oude stijl onderwezen. Literatuur begon zo'n beetje in de 12^e eeuw en alle volgende eeuwen werden keurig behandeld. Ik zou de ridderromans niet graag hebben gemist, over Reinaert heb ik jaren geleden al eens in het bulletin geschreven, de roman van de roos heb ik na Eco nog eens herlezen, Den Spieghel der Salicheyt van Elcerlyc is mij nog steeds dierbaar, het zou Theo Kamps niet lukken om uitvoerig de Mei van Gorter te reciteren en zo kan ik nog een tijd doorgaan. Voor Nederlands moest je 25 boeken lezen, voor de drie moderne talen 15 dus mijn portie heb ik wel gehad. Bovendien in een tijd dat uittrekselboeken nog niet bestonden, die je overigens nu gewoon in veelvoud van het internet afhaalt. Natuurlijk, ook toen zocht je naar zo dun mogelijke boeken, maar het gevolg is wel geweest dat je een zekere culturele bagage aan je soms vermaledijde schooltijd over hield. (Ik vergeet niet licht de spreekbeurt die ik in de eindexamenklas van de H.B.S. hield over The Pearl van Steinbeck waarvan ik alleen de achterflap had gelezen. Spreekvaardigheid een 8, literatuurkennis een 1.)

Kom daar tegenwoordig nog eens om. Literatuurgeschiedenis wordt niet meer onderwezen. Gewoon beginnen na WO2en ook dat nog maar beperkt, want een boek als De Avonden wordt al snel als onleesbaar bestempeld, Haasse's Woud der verwachting te dik en te gecompliceerd en van Mulisch lijkt alleen De Aanslag nog te pruimen. Bovendien is het gemakkelijker om een verfilmd boek op je lijst te zetten. Een videotje bespaart je zo al gauw een paar uur leesellende. Toegegeven, er moeten tegenwoordig wel werkstukken worden gemaakt met verplichte

aandacht voor secundaire literatuur, maar uit vaderlijke ervaring weet ik dat ook dat regelmatig neerkomt op het aan elkaar plakken van gejat materiaal. En als leraar is het onmogelijk om na te gaan wat je allemaal

/

via internet kunt binnenhalen, dus als je het een beetje slim speelt blijft het plagiaat goed verborgen.

Nee, niks geen toegenomen leesplezier. De kwaliteit van het literatuuronderwijs is behoorlijk afgenomen. Hetgeen overigens niet alleen aan de scholen te wijten is, maar misschien nog wel meer aan de invoering van de Tweede Fase: de leerling moet zelfstandig aan de slag gaan, een leesdossier (wie verzint zo'n woord) maken en daarin zijn eigen smaak en ervaringen verwerken. Je zult als docent maar het leesdossier van "Harry Potter & De geheime kamer" moeten beoordelen. En waar blijf je als je ook al songteksten als literatuur gaat beschouwen? (uitzonderingen daargelaten natuurlijk zoals Lennart Nijgh, Jacques Brel en Paul Mc Cartney.) Hoe haaks staan die moderniteiten op wat in de boeiende en veelgeprezen Franse documentaire "Être et avoir" als kernen van goed onderwijs worden genoemd liefde en belangstelling voor anderen *en vooral vakkennis*.

Voordeel is in ieder geval wel dat de surfvaardigheid van de moderne leerling aanzienlijk is toegenomen.

Toch is dat alles geen bevredigende verklaring voor het feit dat er steeds minder gelezen wordt. De onderzoeker is nagegaan of tv kijken een negatieve invloed heeft op leesgedrag en jawel, je moet daar kennelijk voor doorgeleerd hebben, dat bleek inderdaad het geval. Daar staat

tegenover dat cafébezoek, bioscoopjes, popconcerten en discotheken volgens het onderzoek geen negatieve invloed hebben op het lezen van boeken, hetgeen mijn beperkte verstand te boven gaat.

Dat er toch ook onder jongeren minder gelezen wordt komt volgens deze dissertatie misschien wel vooral door de invloed van de peer group waarin jongeren verkeren. Maar dat is in het onderzoek niet meegenomen omdat het zo moeilijk is om dat empirisch na te gaan. Zo lust ik er nog wel een. En hoe zit het dan met ónze vroegere peer group? Toch wordt wel toegegeven dat de laatste twintig jaar er inderdaad minder gelezen wordt, "maar hoe het daarvoor was weten wij niet". Lijkt mij niet erg wetenschappelijk, want waaraan meet je dan af dat er minder in de boeken gekeken wordt?

Maar het is natuurlijk niet alleen de jeugd die minder leest. Zo trof ik in de genoemde boekhandel een op zijn minst enigszins ontwikkeld uitzierende vrouw bij de kassa die op de verkoopstersvraag of zij belangstelling had voor het boekenweekgeschenk antwoordde: "Wat is dat?" En na een keurige uitleg deelde zij stralend mee: "O ja, daar kan je morgen gratis mee in de trein reizen!" Hetgeen overigens juist was. Om na enig nadenken te vragen: "Wat kost dat "? En toen dat gratis bleek te zijn nam zij "Gala" tevreden in ontvangst. Ik ben benieuwd waar zij de volgende dag naartoe gespoord is. En denk aan de woorden van de dichter Koos J. Versteeg die ooit noteerde: "Sommige mensen lezen zó weinig dat zij er niet eens een hekel aan hebben." Dat moet Multatuli ook gedacht hebben toen hij verzuchtte: " Ach, kon men lezen."

En als je een goed boekadvies wilt hebben kan ik je aanraden "De klopgeest" van Gerrit Komrij. Een prachtige roman van onze Dichter des Vaderlands, zich afspelend in Amsterdam aan het eind van de negentiende eeuw. Ook lekker leesvoer voor straks op het terras.

HB

Theo's Column:

Scootertjes

Het was later geworden dan hij had gewild. Maar het eten was goed geweest en het gezelschap van oude bekenden had hem meer goed gedaan dan hij vooraf had ingeschat. Een oude afspraak -hoe vervelend die ook uitkomt in je actuele agenda- kun je ook niet zomaar laten schieten, zo vond hij. En daarom had hij die namiddag en avond doorgebracht bij mensen die hij te weinig frequent zag om hen tot zijn vriendenkring te rekenen maar waarmee hij een zodanig getekend verleden had dat er voldoende aanknopingspunten waren geweest voor een welgemeend warm en geanimeerd samenzijn.

En als die man voor hem nou een beetje door zou willen rijden dan was hij nog net voor tien uur thuis en dan had hij nog wat aan de avond. De auto voor hem had geen model: hoog en vierkant, en met een aërodynamica die hem nog het meest deed denken aan tanks uit de eerste wereldoorlog. Leeftijd en rijstijl van de bestuurder voor hem maakten het trouwens niet ondenkbaar dat die ooit nog in dergelijke strijdwagens gereden had ook. Bij elke bocht die maar enigszins met het blote oog zichtbaar was remde de man af alsof hij een chicane op de Nürnbergerring tegemoet reed. En was het de Nürnbergerring nou maar geweest dat had hij de man makkelijk in kunnen halen, maar de weg was te smal om de onzeker op het midden van de weg manoeuvrerende man- te kunnen passeren. Er zat dus niks anders op dan achter dit Gast -aan-Tafel-blikje te blijven hangen tot er zich een gelegenheid voor zou doen om hem met een krachtige trap op het gaspedaal voorgoed achter zich te laten. Maar dat zou nog wel even kunnen duren. Want de weg die hij uit herinnering een paar kilometer vooruit kon zien, bleef smal en was vervuild met een zodanige reeks verkeer-remmende maatregelen, dat het meer op een oefencircuit voor rolstoelgebruikers leek dan op een natuurlijke manier om snel en comfortabel van A naar B te komen. Maar net over het spoor, nog voor de stoplichten, zo wist hij, zou zich de eerste gelegenheid voordoen. En die zou hij grijpen ook want wat-reed-die-man-langzaam.

Het viel hem nog mee dat de man niet voor het spoor gestopt en uitgestapt was om zich te verzekeren dat hij het goed gezien had en dat er geen trein aankwam. "Natuurlijk komt er geen trein aan, man! Het is half tien! Kwart over komt de volgende trein!" Hij moest de neiging onderdrukken om de Gast-aan-Tafel met de neus van zijn 4WD over het spoor te duwen. Hij had het gekund en waarschijnlijk zou de man niet eens iets gemerkt hebben. Maar de drie glazen witte wijn van na het eten maakten hem toch behoedzaam.

De tankbestuurder was eindelijk het spoor overgestoken en stond nu te wachten of hij linksaf de voorrangsweg op zou durven. Hierna zou het moeten lukken Het Geval te passeren. Door een paar keer nadrukkelijk op het gaspedaal te

drukken maakte hij de oorlogsveteraan duidelijk dat het oversteekproces een aanvang zou kunnen nemen, maar de man was klaarblijkelijk nog doof ook, want hij gaf geen sjoerge. Eindelijk zette de Tank zich in beweging. En ja hoor, precies op het verkeerde moment want een van links komende Mercedes moest flink in de remmen om een aanrijding te kunnen voorkomen.

Onverstoorbaarheid is een beroepsziekte bij tankbestuurders. Nadat de Mercedes was gepasseerd kon hij de achtervolging op de voortvluchtige vijand inzetten. "Erop en erover" was het devies nu. Hij zat er nu vlak achter en zette aan voor een pijlsnelle inhaalslag. Maar juist op dat moment maakte de bestuurder voor hem, met een nog niet vertoonde doortastendheid, aanstalten om zijn auto aan de linkerkant van de weg in een parkeerhaven te parkeren. Niet zonder bewondering zag hij dat Veldmaarschalk Rommel zijn auto, zonder vaart te minderen, in een vloeiende rechte lijn van de rechterkant van de weg naar de parkeerhaven links manoeuvreerde. Het wilde de eerste seconden nog niet tot hem doordringen, maar toen de Tank zich met diezelfde constante snelheid in een geparkeerde auto boorde, realiseerde hij zich dat hij -de enige- getuige was van een Ongeluk. Hij moest Iets-Doen!

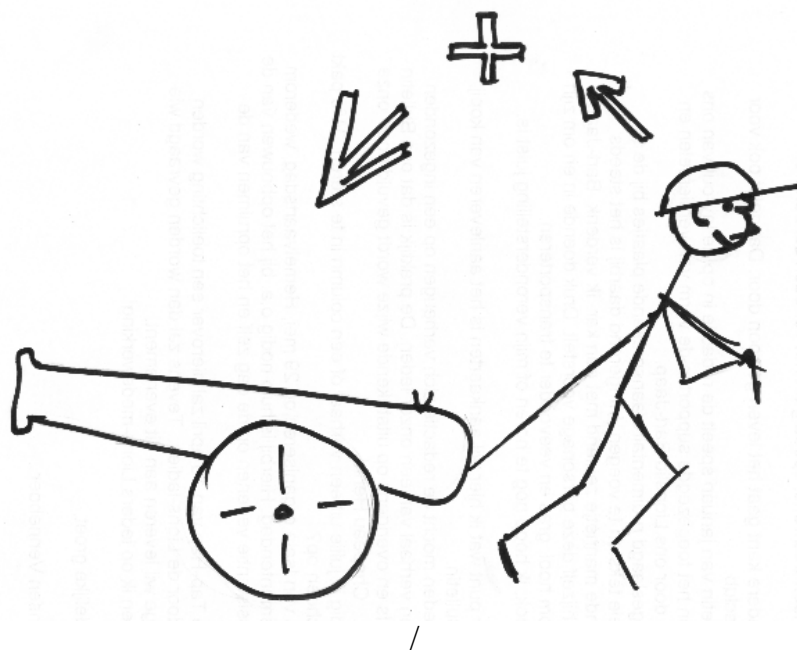
Hij parkeerde zijn auto, stapte uit en rende naar de rokende resten aan de overkant. Een bloedende vrouw probeert uit te stappen. Mobieltje. 112. Naar het portier van de bestuurder. Openmaken. Gewonde oude man. "Meneer?! Meneer kunt u mij horen?" Mensen komen uit huizen. "Hallo, er is hier een ongeluk gebeurd. Bestuurder lijkt onwel geworden. Geeft geen teken van leven." Honderdduizend keer over deze straat gereden en nog niet weten hoe het hier heet. De mensen uit de huizen weten het. "We komen eraan"

"Meneer?! Meneer kunt u mij horen? Meneer zegt u iets." Jongeren op scootertjes komen voorbij. Laat ze doorrijden. "Meneer kunt u mij verstaan?" Geen adem. Geen teken. Hij wist niks van EHBO. Nooit een cursus gevolgd of zo. Hij zou toch nooit iets meemaken. De jongens op de scooters keren om. Komen erbij staan. Te dichtbij. "Jongens rij maar door. Hier kunnen jullie niks doen." Maar die nieuwsgierige pubertjes blijven hem natuurlijk sensatiebelust op zijn vingers staan kijken. "Meneer, kunt u mij verstaan?" De man zucht! Hij ademt nog. God zij dank! Hoe gaat het met zijn vrouw? De mensen uit de huizen praten met haar en noteren haar gegevens. Slim. Zelf niet aan gedacht. "Meneer kunt u mij horen? Meneer..." De man reageert nog steeds niet. Gaat hij dood? "Je moet zijn hand vasthouden!" Hij kijkt omhoog. "Wat zei je?" Een van de scooterjongens staat naast hem. Een slungel van amper 17. "Je moet zijn hand vasthouden! Herhaalt hij rustig. "Dan kan die meneer je knijpen als hij je hoort! Misschien kan hij niet praten"

Geniaal idee. Zelf niet op gekomen. "Zal ik het overnemen?" vraagt de jongen rustig. "Ik heb EHBO. Mijn vader geeft die cursussen." En met een rust die geen tegenspraak oproept, neemt het joch de zorg voor de gewonde man van hem over. Schaamte en opluchting mengen zich tot een nieuw gevoel. Nederigheid.

Van de redactie

De oproep om te raden wat de diepere betekenis is van dat kleine figuurtje, dat Bart Jaap's illustraties steeds vergezeld, heeft niet veel reacties opgeleverd. Misschien toch iets te moeilijk? Gelukkig hebben er twee Lions wel een serieuze poging gewaagd. Op zich al een eervolle vermelding waard. Marnix, onze president en Toon van Oudheusden, onze attendance kampioen zoeken het beiden in de richting van iemand, die de kar trekt. Wellicht Bart Jaap zelf vraagt men zich af? Dit laatste blijkt juist, het eerste helaas niet. Met deze informatie en een iets groter plaatje zou het allemaal toch iets makkelijker moeten worden. Daarom heeft de redactie besloten om de termijn met nog een maand te verlengen.

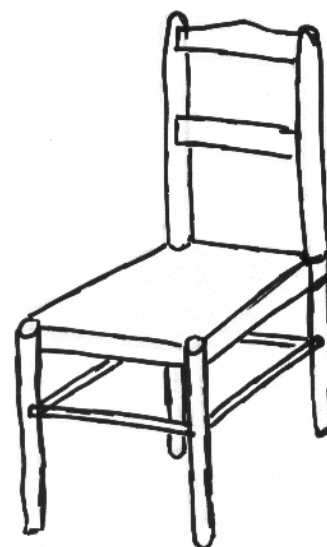

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Jan Kruit, 12 maart
Tom Jacobs, 20 maart
Theo kamps, 22 maart

Bij dezen (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode hopen de volgende Lionsleden hun verjaardag te vieren:

Koos Witkop, 8 april
Han Meibergen, 12 april
Jaap Gosses, 1 mei

Commissies 2002 / 2003

Leden   Hans Kietselaar, voorzitter
                                 Hans de Vries
                                 Jan Kruit
                                 Chris Geurink

Social officer   Dick de Bruin

Activiteiten   Toon Gasselink, voorzitter
                                 Gerard Hehenkamp
                                 Herman van den Broek
                                 Bert Lamers
                                 Jan Jurriëns
                                 Jan Thijssen
                                 Gerard Roelofsen
                                 Theo Soontiëns
                                 Bart-Jaap Pull ter Gunne
                                 Koos Kuiper

Jumelage   Jan Kruit, voorzitter
                                 Henk Drost
                                 Jan van Iersel
                                 Martin Liefink

Jeugd   Dick de Bruin
                                 Koos Kuiper

Bulletin   Tom Jacobs, voorzitter
                                 Henk Breuker
                                 Ruud Wink
                                 Bart-Jaap Pull ter Gunne

Kascontrole   Theo Kamps
                                 Hans Bruyn

Tail Twisters   Theo Kamps
                                 Chris Geurink

Public Relations   Ruud Wink

Interservice	Wim Frommé Bert Lamers
Sjoelbak	Jan Thijssen, voorzitter Henk Kets Rien ter Brugge Jan Loggers Aart van Silfhout Harry Mathijsen Gerard Roelofsen
ICT officer	Henk Drost

\

Agenda 2002 / 2003

2002

21 augustus 2002	18.00 uur	Barbeque bij Wil & Henk Kets
4 september 2002	20.00 uur	Doetinchem, 25 jaar geleden. Jan Berends, oud voorzitter Oudheidkundige Vereniging "Deutekom", toont ons de transformatie van onze stad.
18 september 2002	18.00 uur	Tap Hap
2 oktober 2002	20.00 uur	Bedrijfsbezoek aan Carglass BV te Doetinchem
5 oktober 2002	19.00 uur	Optreden "Achterdoek" in Dorsten (afgelast)
16 oktober 2002	18.00 uur	Tap Hap
30 oktober 2002	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
6 november 2002	20.00 uur	Jacqueline Mekelenkamp, manager bij Sterpolis, geeft een kijkje achter de schermen over de afwikkeling van personenschade
10 november 2002	11.00 uur	Jazz Fruhshoppen in de Reithalle Lippe-Bruch Gahlen i.s.m. Lions Club Dorsten
20 november 2002	18.00 uur	Tap Hap met Lions Dorsten
4 december 2002	20.00 uur	Henk Doedens vertelt over La Libertad (Nicaragua) partnerstad van de gemeente Doetinchem
18 december 2002	18.00 uur	Tap Hap

2003

1 januari 2003		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar
11 januari 2003	15.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst met dames Borrel en buffet bij "Het Borghhuis"
22 januari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 februari 2003	20.00 uur	John Backus, anesthesist, maakt ons deelgenoot van de wereld van de anesthesie
19 februari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 maart 2003	20.00 uur	Lionslid Henk Kouwenberg stelt zich voor in zijn praktijk (Heyermansstraat 8)
19 maart 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 april 2003	20.00 uur	Achter de schermen van de Wereldwinkel
16 april 2003	18.00 uur	Tap Hap
30 april 2003		Vervalt; Koninginnedag
7 mei 2003	20.00 uur	Lion .....presenteert zich
21 mei 2003	18.00 uur	Tap Hap
4 juni 2003	20.00 uur	Eesge Botma, architect en tevens Citrofiel, vertelt over en showt zijn hobby
18 juni 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 juli 2003	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons ladies